

DR. BRITTA BÖHLER
MARQ WIJNGAARDEN
VICTOR KOPPE
MICHIEL PESTMAN
FLIP SCHÜLLER
PROF. LIESBETH ZEGVELD
PROF. TIES PRAKKEN
DR. BART STAPERT
MARIEKE VAN EIK
MICHEL UITERWAAL
CORRIEN ULLERSMA
WIL EIKELBOOM
DR. CHANNA SAMKALDEN
ANNE SCHELTEMA BEDUIN
TAMARA BURUMA
VALENTINA ZUIDERBAAN
PROF. GÖRAN SLUITER
EDWARD VAN KEMPEN
MARINA DEN HOUDIJKER
URSULA WEITZEL

ADVISEURS
PROF. HANS ULRICH JESSURUN D'OLIVEIRA
PROF. ANDRÉ NOLLKAEMPER

Arrondissementsparket Utrecht
Mr. A.M.F. van Veghel
Officier van Justitie
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht

Per fax: 030-2235548
(10 pagina's exclusief producties)

**Origineel exemplaar met producties
via gewone post**

Amsterdam, 24 juni 2011
Onze ref. 20110559.VK/TB

Direct tel.nr: 020 3446248

Direct faxnr: 020 3446201

**Betreft: aangifte tegen M.J.H. Hartog e.a. wegens (poging tot) afdreiging,
laster en/of smaad**

Geachte heer Van Veghel,

Namens mijn cliënten Chipshol Holding B.V., drs. J. Poot en drs. P.J. Poot (hierna te noemen: cliënten) doe ik hierbij aangifte van (poging tot) afdreiging, laster en/of smaad. Deze aangifte is gericht tegen Marinus Jozef Hendrikus Hartog, geboren 22 augustus 1954 te Eibergen, thans woonachtig te Lieveelde, alsmede tegen eventuele NN die bij deze zaak betrokken zijn. Cliënten hebben mij hier bepaaldelijk toe gemachtigd.

Ik zal hierna een opsomming geven van de relevante feiten en omstandigheden, maar teken daarbij direct aan dat deze opsomming in dit stadium per definitie niet volledig kan zijn. Ik verzoek u dan ook uitdrukkelijk niet te aarzelen mij om nadere informatie te vragen als er onduidelijkheden bestaan.

Deze aangifte is gebaseerd op de volgende feiten:

Aanloop

1. In april 1996 heeft Hartog een civiele procedure in kort geding aangespannen tegen Pan Europoot XVI B.V. Dit bedrijf was eigendom van de familie Poot en twee mede-aandeelhouders, waaronder P.C.R. van der Laan. P.J. Poot was directeur van XVI BV. Van der Laan was als aan-

deelhouder aangetrokken via Theo Poot, die met hem bevriend was. Het bedrijf betrof in feite een ad hoc aankoop van een stuk grond in Haarlemmermeer dat later tegen winst verkocht is. De aandeelhouders dienden de koopsom te financieren. De civiele procedure zag op de winstuitkering van de participatie van Van der Laan. Hartog stelde de hieruit voortvloeiende vordering ad fl. 350.000 van Van der Laan te hebben overgenomen. Zowel door de voorzieningenrechter in 1996 als door de rechtbank in 1998 is ten nadele van Hartog besloten, waarbij met name twijfels werden geuit over de titel waaronder Van der Laan zijn al dan niet rechtsgeldige vordering aan Hartog zou hebben overgedragen.¹ Daarbij werd door de rechtbank geconcludeerd dat Hartog en Van der Laan een valse verklaring omtrent de overeenkomst tot overdracht in de notariële akte hadden laten opnemen.²

2. In de periode 12 april 1996 t/m 28 juli 1996 zijn cliënten meerdere malen telefonisch en fysiek bedreigd tot afpersing, escalerend in een molotovcocktail die tegen het huis van P.J. Poot was gegooid. In de overgelegde pleitnota van P.J. Poot is een opsomming gegeven van de verschillende bedreigingen.³ Ook verwijst ik naar de overgelegde krantenartikelen uit die periode.⁴
3. Er werd bij de telefonische bedreigingen verschillende malen melding gemaakt van het bedrag waar de civiele procedure op zag (fl. 350.000). Ook de naam Hartog werd meerdere keren genoemd door de afperser in relatie tot het geldbedrag.
4. P.J. Poot heeft in 1998 een klacht wegens niet-vervolging voor deze feiten ingediend, die echter is afgewezen vanwege (onder meer) het tijdsverloop en het feit dat er veel media-aandacht was geweest waarin de verdenkingen richting Hartog reeds waren geuit. Onder die omstandigheden achtte het Gerechtshof de kans klein dat er alsnog een concrete verdenking tegen Hartog zou kunnen ontstaan.⁵
5. Cliënten hebben na 1998 niet meer van Hartog gehoord tot mei 2011.

Emails Hartog – Poot mei en juni 2011

6. Op 4 mei 2011 kregen cliënten op het emailadres pp@chipshol.com een email van Hartog met daarin onder andere de volgende tekst:⁶

“In 1996 zijn wij beiden betrokken geweest in een juridisch conflict, waarvan ik mij in de nasleep heb mogen ‘verheugen’ op landelijke pu-

¹ Zie onder andere overweging 3.2 en 3.3. van het kort gedingvonnis d.d. 12 april 1996 en overweging 3.5 van het vonnis van de rechtbank d.d. 11 november 1998 (**bijlagen 1 en 2**)

² Overweging 3.4. vonnis 11 november 1998 (bijlage 2)

³ **Bijlage 3** (pleitnota)

⁴ **Bijlage 4** (pakketje krantenknipsels)

⁵ Beschikking Gerechtshof 's-Gravenhage 10 februari 1998, overweging 10 (**bijlage 5**)

⁶ **Bijlage 6** (email 04-05-2011); gelieve deze als integraal ingelast te beschouwen

bliciteit. Ik ben er van uit gegaan nadien nimmer meer van u te horen, noch u van mij. Evenwel blijkt nu dat derden – kennelijk u niet helemaal gunstig gezind – daar anders over denken. Blijkbaar heeft iemand voldoende moeite genomen mij na al die jaren te traceren en te benaderen. Reden voor de benadering was een verzoek om inlichtingen omtrent alles – inclusief de achtergronden – m.b.t. de toenmalige procedure. Ondanks onze eerdere aanvaringen wilde ik u in de gelegenheid stellen hierop te reageren.” [onderstreping VK]

7. Cliënten begrijpen de verwijzing naar 1996, de juridische procedure en de landelijke publiciteit aldus, dat daarmee de hiervoor geschetste civiele procedure en de bedreigingen worden bedoeld, waarbij de publiciteit ongetwijfeld op de verschillende Telegraaf-artikelen slaat.
8. Zoals u ambtshalve bekend, zijn cliënten momenteel in verschillende procedures verwickeld die betrekking hebben op misstanden bij de overheid, rechterlijke macht en justitie, die voor de betrokkenen vergaande consequenties kunnen hebben. Cliënten vermoeden dat de genoemde derden uit deze kringen komen.
9. Op 17 mei 2011 stuurt Hartog opnieuw een email, met daarin onder andere de tekst:⁷

“Ik maak uit uw niet reageren op dat het mij vrij staat tegemoet te komen aan enig verzoek tot informatie. Beantwoording van vragen – naar beste wetenschap en kennis – zal plaatsvinden ten kantore van een advocaat. Indien u hierbij aanwezig wilt zijn verzoek ik u mij dat uiterlijk vóór 23 mei a.s. te laten weten.”

10. Cliënten hebben nooit op deze en de andere emails gereageerd. Op 1 juni belde Hartog tweemaal met de secretaresse van P.J. Poot, waarbij hem is meegedeeld dat P.J. Poot geen contact met hem wil.⁸ Op 20 juni 2011 zocht Hartog opnieuw telefonisch contact.⁹
11. Op 9 juni 2011 volgt een derde email, waaruit onder andere de volgende citaten komen:¹⁰

“Na rijp beraad heb ik besloten de gevraagde informatie niet – zoals verzocht – aan derden te verstrekken.”

“Door de loop der jaren heb ik getracht te leven met de – door u aangerichte – schade, zowel in materieel als immaterieel opzicht. Met name de publicaties in De Telegraaf hebben geleid tot een ernstige verstoring van mijn familie- en vrienden-relaties. [...]”

“Hieruit vloeit voort dat u op korte termijn zult worden gedagvaard inzake een schadeclaim van € 75.000,00.”

⁷ Bijlage 7 (email 17-05-2011); gelieve deze als integraal ingelast te beschouwen

⁸ Bijlage 8 (telefoonnotitie 1 juni 2011)

⁹ Bijlage 9 (telefoonnotitie 22 juni 2011)

¹⁰ Bijlage 10 (email 09-06-2011); gelieve deze als integraal ingelast te beschouwen

“[...] Sterker nog, de media zal worden uitgenodigd aan te horen wat ik ter zitting naar voren zal brengen en kan hierover derhalve vrijuit publiceren.”

“Tevens meld ik u dat op korte termijn een gesprek zal plaatsvinden tussen de FIOD, in dezen vertegenwoordigd door de heer Krijger – bijgegaan door een collega van het CRI – en mijzelf.”

12. Op 10 juni 2011 stuurde Hartog ter aanvulling hierop:¹¹

“In aansluiting op mijn email van gisteren: Mijn afspraak met de FIOD is thans definitief vastgesteld op donderdag 23 juni a.s. 11.00 uur, ten kantore van de Belastingdienst Amsterdam, vestiging Sloterdijk. Als bijlage treft u de tekst aan van één der publicaties in De Telegraaf, waar u zo ‘fijntjes’ voor heeft zorggedragen, om van verdere publicaties nog maar te zwijgen. Uit veiligheidsoverwegingen zal de tekst van deze beide emails u niet aangetekend maar per reguliere post worden toegezonden.”

13. De brieven zijn niet aangekomen, waarbij cliënten opmerken niet in te zien waarom een aangetekende brief onveiliger dan een gewone brief zou zijn. Ook de aangekondigde dagvaarding is niet ontvangen.
14. De genoemde afspraak met de FIOD is blijkens de hierna te bespreken email van 20 juni 2011¹² niet doorgegaan maar verzet naar een nog nader te bepalen datum in de week van 11 juli 2011. Bij deze laatste email zit onder andere een uitwisseling van emails tussen T.G.J. Krijger van de Belastingdienst en Hartog ten aanzien van deze afspraak, waaruit ook eerder contact blijkt.
15. Met de email van 20 juni 2011 wordt tevens een conceptverklaring¹³ van Hartog meegezonden, die blijkens de email van vrijdag 24 juni 2011¹⁴ als notariële akte bij Keistad notarissen is opgesteld. De notariële akte verschilt inhoudelijk niet wezenlijk van de conceptverklaring; hierna gegeven citaten komen ook in de notariële akte voor.¹⁵ Uit de email van 20 juni 2011 blijkt dat de notaris zal worden gevraagd af te zien van zijn geheimhoudingsverplichting. Deze conceptverklaring, waarin cliënten met negatieve termen worden beschreven en een relatie wordt gelegd tussen de familie Poot en criminele activiteiten, bevat onjuistheden en tast cliënten aan in hun eer en goede naam. Ik kom hier later op terug.
16. De email van 20 juni 2011 vermeldt ook nog:

¹¹ **Bijlage 11** (email 10-06-2011); gelieve deze als integraal ingelast te beschouwen.

¹² **Bijlage 12** (email 20-06-2011 met daaronder emails FIOD); gelieve als integraal ingelast te beschouwen.

¹³ **Bijlage 13** (conceptverklaring 20 juni 2011); gelieve als integraal ingelast te beschouwen.

¹⁴ **Bijlage 14** (email 24 juni 2011); gelieve als integraal ingelast te beschouwen

¹⁵ **Bijlage 15** (notariële akte)

“Nadien zal deze akte ter beschikking worden gesteld aan de heer Krijger en collega’s van aanverwante diensten [...] en tevens worden ingebracht in procedure ter ondersteuning van een dagvaarding ter vergoeding van door mij geleden schade, in de ruimste zin des woords. Heden ten dage word ik nog steeds geconfronteerd met de nasleep van publicaties in De Telegraaf, met geen enkel ander doel dan mij te portretteren als crimineel, dit alles gebaseerd op uw ‘informatie’. Het zal u derhalve ook niet verbazen dat ik in dezen een soortgelijke band met de media opbouw; dan nóg maar een keer op de voorpagina van De Telegraaf. Wellicht zou het raadzaam zijn om met elkaar in contact te treden ten einde een voor beide partijen acceptabele oplossing te vinden.”[onderstreping VK]

17. In de email van 24 juni 2011 wordt wederom gevraagd om een ontmoeting op zeer korte termijn.
18. Het is met name de conceptverklaring, gecombineerd met de verwijzingen naar het opzoeken van media-aandacht en de opmerking gezamenlijk een oplossing te vinden, gecombineerd met de gang van zaken ten aanzien van de elkaar opeenvolgende emails, dat cliënten menen aangifte te moeten doen.

Ten aanzien van de strafbare feiten

Leugenachtigheid verklaringen en aantasting eer en goede naam

19. In de conceptverklaring wordt een beeld geschetst niet uit eigen wetenschap maar uitsluitend van horen zeggen van Van der Laan van cliënten als gewetenloze egoïsten, die zich bovendien in zouden laten met criminele praktijken.
20. Het beeld dat geschetst wordt ten aanzien van de familie Poot blijkt uit het volgende citaat:

“Ik kan met Van der Laan meegaan (hoewel ik zijn reddingsactie veroordeel) dat de familie Poot te werk gaat op een manier die hun het best uitkomt, zonder ook maar één ogenblik achterom te kijken. Het maakt de familie Poot niets uit hoeveel schade zij aanrichten, zolang het eigenbelang maar wordt gediend, op welke wijze dan ook.”
21. Ernstiger voor de eer en goede naam van cliënten is echter de relatie met criminele activiteiten die door Hartog in deze verklaring wordt gelegd. Van der Laan zou geld bij de ABN AMRO hebben verduisterd om zijn goede vrienden Poot te redden, wiens bedrijf Chipshol in 1992 in ernstige problemen zou zijn gekomen. In ruil hiervoor zou hij een pakket aandelen ter waarde van fl. 35.000 hebben gekregen. Toen de ABN AMRO achter de verduistering kwam zou de familie Poot ervoor hebben gezorgd dat Van der Laan er goed mee weg kwam:

“Immers, als bekend zou worden dat zij hun eigen huisbankier hebben laten ‘beroven’ en de wijze waarop vervreemding van aandelen plaats vond – zonder de wetgeving in acht te nemen – zou dit ongetwijfeld lijden tot een enorm schandaal, waarbij de positie van Jan Poot onhoudbaar zou worden. Dit ook gezien in het licht van eerdere fiasco’s van Jan Poot. Hierop is per direct een grootscheepse reddingsactie op touw gezet met als uitgangspunt dat Van der Laan ten koste van alles zijn mond moest houden en de familie Poot vervolgens zorg zou dragen voor zijn verdediging en verdere afwikkeling.”

22. In het vervolg van de conceptverklaring insinueert Hartog nog dat Van der Laan zijn aandelen niet kon verzilveren vanwege de familie Poot, om vervolgens in de afsluiting opnieuw een verband met criminele activiteiten te leggen door te impliceren dat betrokkenen mogelijk onder druk zouden worden gezet een andere verklaring af te leggen:

“Indien bovenstaande door betrokkenen – al dan niet onder druk – zou worden ontkent, volhard ik in deze weergave en wens derhalve deze verklaring onder ede af te leggen.”

23. Hoewel Van der Laan inderdaad veroordeeld is voor verduistering bij de ABN AMRO, hadden cliënten hier niets mee te maken. Door te stellen dat zij betrokken zouden zijn bij de “beroving” van hun huisbankier” zouden professionele relaties van cliënten onder druk kunnen worden gezet en worden zij in hun eer en goede naam aangetast.
24. De insinuatie dat cliënten het verloop van de strafrechtelijke procedure zouden trachten te beïnvloeden steekt des te meer nu cliënten juist al jarenlang vechten tegen belemmering en beïnvloeding van hun eigen juridische procedures. Cliënten hebben een reputatie opgebouwd met het aan de kaak stellen van misstanden bij de overheid, rechterlijke macht en justitie. In die zin verbaast het cliënten niet dat juist in deze tijd wordt getracht de geloofwaardigheid van cliënten op dit terrein aan te vechten.
25. De gedane beweringen zijn bovendien onjuist en leugenachtig, zoals al uit de emails zelf en de hiervoor overgelegde stukken blijkt.
26. Het verhaal over de rol van de familie Poot bij de verduistering door Van der Laan is onjuist. De verklaring lijkt aansluiting te zoeken bij de affaire die reeds onderwerp was van de civiele procedure. Het gaat immers om een aandelenpakket ter waarde van fl. 35000,- van Van der Laan, die door Van der Laan aan een vrouw zijn gegeven en niet opeisbaar waren. Tegelijkertijd wordt er gesproken over aandelen Chipshol Holding en het jaartal 1992. Het is niet zo dat Chipshol Holding in 1992 financiële problemen had. Van der Laan is als aandeelhouder bij Pan Europoot en Chipshol Holding gekomen als vriend van Theo Poot; met de overige familieleden was hij niet bevriend. De aandelen Chipshol Holding van Van der Laan hadden een waarde van fl. 62.500,-. Toen de verduistering door Van der Laan aan het licht kwam heeft ABN AMRO be-

slag op de aandelen Chipshol Holding en Pan Europoot gelegd, waarna de aandelen Chipshol Holding in overleg met ABN AMRO zijn verkocht en de opbrengst aan ABN AMRO is betaald. Cliënten hebben in de civiele procedure al aangevoerd dat de aandelen Pan Europoot ook hooguit ten voordele van de ABN AMRO verkocht konden worden; de rechter is aan dit punt niet toegekomen.

27. Het is in dat kader op zijn minst opvallend dat Hartog cliënten verwijt dat Van der Laan zijn aandelen niet kon verzilveren, terwijl Van der Laan en Hartog door zowel de voorzieningenrechter als de burgerlijk rechter op de vingers getikt worden voor de gang van zaken rond de cessie. De voorzieningenrechter stelt dat het niet ondenkbaar is

“dat de bank zich zal kunnen beroepen op een paulianeuse handelswijze van Van der Laan”.¹⁶

De rechtbank had als gezegd al geconcludeerd dat er in de notariële akte tussen Hartog en Van der Laan een valse verklaring zat.

28. Uit dat laatste is overigens ook op te maken dat er kennelijk weinig waarde gehecht kan worden aan het feit dat Hartog deze conceptverklaring als notariële akte wil laten opmaken.
29. Het ligt bovendien niet voor de hand dat de hier geschetste gang van zaken niet al tijdens de civiele procedure naar voren zou zijn gebracht als zij waar was, danwel in de strafzaak van Van der Laan ter sprake zou zijn gekomen. Dat er na zo'n lange tijd pas melding van wordt gemaakt wijst er eveneens op dat hier sprake is van verzinsels.
30. Dat Hartog moet weten dat de verklaring niet klopt, volgt onder andere uit het feit dat hij stelt gespreksopnamen tussen P.J. Poot en Van der Laan te hebben ontvangen, terwijl dergelijke gesprekken nooit hebben plaatsgevonden. Op de bijgevoegde verklaring zijn door P.J. Poot verschillende andere opmerkingen geplaatst die op specifiek onzinnige punten van de verklaring duiden.
31. Tot slot is van belang dat Hartog al eerder een soortgelijke lastercampagne heeft beoogd. Cliënten en de Raad van Commissarissen van Chipshol Forward zijn in 1995 door Hartog benaderd met een brief¹⁷ die hij aan de officier van justitie Beune zou hebben gestuurd en een ongedateerd document¹⁸ dat hij aan de officier van justitie zou hebben overhandigd waarin een soortgelijke lasterlijke verklaring is opgenomen. Ook toen suggereerde Hartog hiermee negatieve publiciteit te zullen genereren. Overigens is het cliënten niet bekend dat er ooit iets door de officier van justitie met deze stukken gedaan is en of ze überhaupt daadwerkelijk aan de officier van justitie verstrekt zijn.

¹⁶ Zie bijlage 1, overweging 3.3.

¹⁷ **Bijlage 16** (brief officier van justitie 4 mei 1995)

¹⁸ **Bijlage 17** (ongedateerde verklaring Hartog en Van der Laan, vermoedelijk uit 1995)

32. Het document betreft een niet ondertekende verklaring die zou zijn opgesteld door Hartog en Van der Laan, waarin J. Poot en Theo Poot van verschillende misdrijven worden beschuldigd, die ook weer zien op verzonnen misstanden met aandelen Pan Europoot en Chipshol Holding.
33. De verklaringen verliezen verder aan kracht doordat de geschetste 'feiten' in de verklaring van 20 juni jl. niet overeenkomen met de 'feiten' in de verklaring uit 1995. Niet alleen veranderd de exacte aandelenconstructie van Van der Laan voortdurend, ook de relatie met zijn verduistering en de ABN AMRO wisselt per verklaring. Zo zou Van der Laan nu niet naar aanleiding van verzoeken van de familie Poot geld hebben verduisterd, maar reeds verduisterd geld aan hen hebben geleend. Bovendien wordt er geen verband gelegd tussen de geldlening en de aandelen. Ook wordt in deze verklaring verwezen naar de notariële akte, waar de rechtbank al van had geconcludeerd dat deze valse informatie bevatte. Overigens kunnen cliënten aan de hand van hun administratie verschillende verwijten eenvoudig weerleggen.

Ruchtbaarheid geven

34. Blijkens de hiervoor besproken emails is Hartog van plan ruchtbaarheid aan deze verklaring te geven als bedoeld in de artikelen 261 en 262 Sr, en heeft hij dit mogelijk al gedaan. Zo is hij van plan deze akte aan verschillende opsporingsinstanties te geven en heeft hij de inhoud mogelijk al besproken met de heer Krijger van de FIOD. Hoewel cliënten niets te vrezen hebben van de FIOD, is het voor hen vervelend onderwerp van onderzoek te worden. Doordat in zeer algemene termen wordt gesproken van opsporingsdiensten zou mogelijk kunnen worden geoordeeld dat dit op zich al een publiek vormt.
35. Voor zover cliënten weten is er door Hartog geen aangifte bij de FIOD gedaan. Is dit wel het geval, dan zou mogelijk sprake zijn van een valse aangifte.
36. Ook als deze opsporingsinstanties niet als publiek beschouwd worden tonen de mededelingen van Hartog dat de media en specifiek De Telegraaf ingelicht zullen worden aan dat hij inderdaad van plan is ruchtbaarheid aan deze feiten te geven.

Afdreiging?

37. Hoewel de emails in dit opzicht niet geheel eenduidig zijn, lijken ze ook te wijzen op (een poging tot) afdreiging. Cliënten ervaren de emails althans zo, dat als zij met Hartog in contact treden en mogelijk een geldelijke schikking treffen, Hartog af zal zien van publiciteit.

38. Dat gevoel is grotendeels gebaseerd op de laatste zin van de email van 20 juni 2011 en wordt verder ondersteund door de andere emails en de geschiedenis met Hartog.
39. De opeenvolging van emails in mei en juni, waarbij informatieverstrekking wordt aangekondigd maar dit niet wordt uitgevoerd, en waarbij cliënten tot contact worden uitgenodigd, versterken het gevoel dat het Hartog niet primair om openbaarmaking van de leugens te doen is, maar dat hij hoopt een reactie van cliënten te verkrijgen.
40. De telefoontjes versterken dit gevoel. Op 20 juni belde Hartog als gezegd opnieuw, waarin hij aangaf dat hij dacht dat P.J. Poot naar aanleiding van zijn email van die dag alsnog contact zou willen.
41. De aankondiging van de vordering a € 75.000,00 in de email van 9 juni 2011 en de verwijzing naar vergoeding van de schade in de email van 20 juni 2011 zijn aanwijzingen dat Hartog inderdaad op geld uit is. In dat kader wijs ik er op dat, zo er al enige schadeclaim voor de publiciteit in 1996-1998 zou bestaan, deze claim inmiddels verjaard is, en de dreiging van een dagvaarding dus geen effect heeft.
42. Tot slot associëren cliënten Hartog nog altijd met de poging tot afpersing en dreiging in 1996. In het midden latend of Hartog daar inderdaad bij betrokken was, is hij in ieder geval van de gevoelens van cliënten ten aanzien daarvan op de hoogte.

Betrokken NN?

43. Het feit dat Hartog na al die jaren weer van zich doet spreken en zijn vermelding van verder onbekend gebleven derden die cliënten niet gunstig gezind zouden zijn in zijn email van 4 mei 2011, hebben bij cliënten doen vermoeden dat er ook nog anderen bij deze gang van zaken betrokken zijn. Zij verzoeken u hier nader onderzoek naar te laten uitvoeren.
44. Daarbij geven cliënten in overweging tevens onderzoek te doen naar eventuele contacten van Hartog in 1996. Indertijd had Hartog vrijwel geen middelen tot beschikking om een civiele procedure te starten; vermoed wordt dat ook toen NN mogelijk een rol hebben gespeeld bij zijn acties.

Tot slot

45. Gebaseerd op het voorgaande zijn cliënten van mening dat er voldoende redelijk vermoeden van schuld is om een onderzoek naar Hartog te starten op verdenking van (poging tot) laster en/of smaad en/of afdreiging; namens hen verzoek ik u dan ook deze aangifte in behandeling te nemen.
46. Daarbij merk ik nog op, dat bij het getuigenverhoor door de Rijksrecherche op 11 mei jl. van mijn cliënt P.J. Poot, deze kwestie al is aangekaart,

Böhler

20110559 Poot e.a. (aangifte Hartog)

24 juni 2011, pagina 10

zowel wat betreft de gebeurtenissen in de jaren '90 als de eerste email uit mei 2011. Naar hij zich herinnert is daarbij de email van 4 mei 2011 aan de rechercheurs overhandigd en door hen aan het getuigenverhoor gekoppeld.

47. Het is misschien verstandig de FIOD-medewerker de heer Krijger op de hoogte te stellen van deze aangifte om te voorkomen dat er onnodig onderzoek wordt gedaan.
48. Tot slot deel ik u mee dat cliënten overwegen deze kwestie aan het publiek kenbaar te maken, teneinde te voorkomen dat Hartog onnodige schade kan toebrengen.

Met vriendelijke groet,

b.a.

V.L. Koppe

Bijlagen: 17